

Sygn. akt I C 1039/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Radomsku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Jakub Ślęzak
Protokolant:	Justyna Wolska - Gąsiorowska

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2017 roku w Radomsku na rozprawie

sprawy z powództwa A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności w W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności w W. na rzecz pozwanej A. R. kwotę 3.617,00 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1039/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 maja 2017 roku skierowanym przeciwko A. R., A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności

w W. wnosił o zasądzenie kwoty 46.902,96 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Na uzasadnienie żądania powód wskazał, iż mocą umowy przelewu wierzytelności z dnia 18 listopada 2015 roku nabył od Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. wierzytelność ciężącą na pozwanej z tytułu umowy kredytu w wysokości odpowiadającej żądaniu pozwu (pozew).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 czerwca 2017 roku orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty).

Pozwana w sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty z dnia 5 lipca 2017 roku wniosła o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia i wnosząc o zasądzenie kosztów postępowania (sprzeciw).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 30 października 2012 roku pozwana zawarła z (...) Bank (...)

Spółką Akcyjną w W. umowę kredytu w wysokości 39.100,00 złotych na okres 60 miesięcy od dnia 3 grudnia 2012 roku. Wobec braku spłaty, bank wypowiedział umowę ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2013 roku.

(okoliczności bezsporne)

Następnie bank wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przeciwko dłużnicze bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Postanowienie w sprawie I Co 178/14 tutejszego Sądu zapadło w dniu 24 lutego 2014 roku.

Na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego toczyła się egzekucja przeciwko dłużnicze w sprawie KM 735/14 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomsku J. R. zakończona umorzeniem.

(okoliczności bezsporne)

Dnia 18 listopada 2015 roku Bank (...) Spółka Akcyjna w W. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, wśród których znalazła się także wierzytelność wobec pozwanej.

(okoliczność bezsporna)

Na chwilę obecną na pozwanej ciąży dług w łącznej wysokości 46.902,96 złotych, na którą to kwotę składają się: należność główna w wysokości 34.820,63 złotych oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 12.082,33 złotych.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, których prawdziwość nie nasuwa żadnych wątpliwości. Podkreślenia wymaga przy tym, iż w zasadzie wszystkie okoliczności sprawy uznać należy za bezsporne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości, wobec skutecznego zarzutu przedawnienia.

W realiach sprawy roszczenie banku (poprzednika prawnego powoda) z tytułu zawartej z pozwaną umowy kredytu stało się wymagalne z dniem 31 grudnia 2013 roku.

A zatem właściwy dla powyższego roszczenia (jako związanego z działalnością gospodarczą powoda) trzyletni okres przedawnienia upływał z dniem 31 grudnia 2016 roku. Powołane przez powoda przerwy biegu terminu przedawnienia jak: wystąpienie przez poprzedniego wierzyciela z wnioskiem do sądu o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, czy też wystąpienie przez poprzedniego wierzyciela o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny nie mogą odnieść w stosunku

do powoda, jako wierzyciela niebędącego bankiem, skutku. W jednym ze swoich orzeczeń wydanych już po usunięciu z porządku prawnego możliwości wystawiania przez banki bankowych tytułów egzekucyjnych Sąd Najwyższy zaznaczył wyraźnie, że w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem. Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem go na nowo

- Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 III CZP 29/16 (Lex). Wprawdzie uchwała ta bezpośrednio odnosi się do czynności polegającej na wszczęciu postępowania egzekucyjnego w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny, jednakże analogicznie należy przyjąć, że nie odnosi skutku przerwy biegu terminu przedawnienia w stosunku do cesjonariusza niebędącego bankiem czynność banku - zbywcy wierzytelności - polegająca na przerwaniu biegu terminu przedawnienia przez złożenie wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Tak samo bowiem w tym wypadku należy przyjąć, że cesjonariusz niebędący bankiem nie może korzystać ze skutków prawnych uprzywilejowanego trybu dochodzenia i egzekwowania roszczeń przez banki na podstawie art. 96-98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe, które obowiązywały do dnia 27 listopada 2015 roku. Uprawnienie do wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało tylko bankom i wyłącznie na rzecz wierzyciela będącego bankiem mogła być nadana klauzula wykonalności, również wyłącznie wierzyciel będący bankiem mógł na podstawie takiego tytułu zainicjować postępowanie egzekucyjne.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy przyjąć należy, że ani wnioski banku o nadanie tytułowi klauzuli wykonalności, ani wnioski banku o wszczęcie egzekucji - które to postępowanie egzekucyjne zostało następnie umorzone, jak podnosi sam powód - nie przerwały biegu przedawnienia roszczenia w stosunku do nabywcy wierzytelności niebędącego bankiem, a więc w stosunku do powoda.

Termin zatem przedawnienia roszczenia upłynął z dniem 31 grudnia 2016 roku, gdy tymczasem pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 29 maja 2017 roku, a więc już po upływie terminu przedawnienia. Podniesiony zatem przez pozwaną zarzut przedawnienia okazał się skuteczny i zgodnie z treścią art. 117§2 kc pozwana mogła się uchylić od zaspokojenia roszczenia zgłoszonego w pozwie co skutkuje oddaleniem powództwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Sąd zobowiązał ponadto powoda do zwrotu pozwanej kosztów procesu na podstawie art. 98 kpc, przy czym na koszty poniesione przez pozwaną składają się: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.617,00 złotych.

Z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda.